

Ministeriet maatte slutte sig til, og som vi skulde have frem her i Landet. Det er netop et Ord i rette Tid, at vi nu ikke skulde lade os forlede til at skele hverken til Højre eller til Venstre, men netop holde paa det gamle selvstændige Venstre, holde paa vort Program. Det blev fra Højres Side bebrejdet os ret stærkt, at en af de Mænd, der staa indenfor Reformpartiet, havde talt om, at Højre begyndte at spekulere paa, om ikke den Tid var inde, da Parlamentarismen ikke længer skulde være det ledende Princip i politisk Henseende her i Landet. Det forekommer mig, at dette var uberettiget. Jeg tror, at man kan sige, at vi have tre — der er maaske flere — Kategorier af Højremænd. Vi have Højremændene i Folketinget, og det er i Virkeligheden de mest liberale af dem, maaske fordi de omgaas frisindede Mænd hver Dag. Saa have vi Landstingets Højre, det er igen en anden Kategori. Men saa have vi endelig alle de Skribenter, der skrive i forskellige Blade og Tidsskrifter, og har man fulgt med Tonen netop i disse, vil man finde, at det var et Ord i rette Tid, at vi ville ikke sætte Parlamentarismen overstyr, fordi vi havde haft en Forbryder i vor Midte. Jeg tror, disse Udtalelser vare fuldt korrekte, og at det var i sin fulde Orden, at de netop kom fra den Side.

Jeg vil saa sige nogle Ord til et Par Medlemmer, der have talt fra Socialdemokratiets Side. Naar de Herrere fra den Side tale, rette de tidt stærke Angreb af den ene eller den anden Art ikke alene mod enkelte Medlemmer og Ministre, men ogsaa i særlig Grad mod Folk udenfor dette Ting. Og i de allerfleste Tilfælde høre vi, at de staa som Budbringere, som Fortalere for en højere, renere, ædlere Kultur end den, vi andre have. Ligesom ude i Naturen, hvor der forinden Foraarets Komme er visse Budbringere, der varsle om, at en ny Tid er inde, Vaaren er kommen, Tiden er inde til, at de lette Vinde igen kunne stryge over Danmark, saaledes er det ogsaa, naar de Herrere fra den Side tale, at de efter deres egen Mening ere Budbringere for en ny Kultur. Det forekommer mig imidlertid, at naar man analyserer deres Udtalelser, komme de jævnlig til at staa i Modsætning til hverandre. Naar man f. Eks. hørte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) forleden holde en saa stærkt agitatorisk Tale og komme med forskellige Angreb baade paa den ene og paa den anden, bl. a. paa den højttærede Kultus-

minister, der skulde have begaaet et stærkt Misgreb ved at afskedige denne Lærer Andersen paa Taasinge, forekommer det mig, at de Herrere, som ellers altid ville være Riddere af Selvstyret, de rette Mænd til at tale Selvstyrets Sag, komme i en mærkelig Stilling her. Det har nemlig vist sig, at denne Mand, saa vidt man kan skønne efter de Oplysninger, der ere forelagte fra Kultusministerens Side — og der er ingen Grund til at tvivle om, at de ere rigtige —, i Virkeligheden ikke har haft den ringeste Tilslutning derovre. Af tre Fjerdedele af Beboerne, af hele Sogneraadet, af hele Skolekommissionen, alle de forskellige Tillidsinstitutioner, vi have, har ikke en Røst løftet sig for, at denne Lærer Andersen skulde forblive i sit Embede. Det forekommer mig, at her er en mærkelig Brist i Logikken hos det ærede Medlem, naar han vil slaa sig til Ridder for Selvstyret samtidig med, at han mener, at der er gjort denne Mand blodig Uret, og at han burde være bleven i sit Embede. Naar det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) farer frem med den ene Anklage efter den anden, snart mod den ene, snart mod den anden Børnehjemsforstander og særlig kæmper for, at Pryglesystemet skal afskaffes, og vi saa samtidig se det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds staa her og tage en Lærer i Forsvar, som er kommen i Modstrid med Befolkningen paa Taasinge, netop fordi han har anvendt denne Straffemaade, kan man ikke forstaa, hvorledes det hænger sammen indenfor Socialdemokratiet.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj) holdt i Gaar en meget lang og paa sine Punkter ret interessant Tale. Alligevel forekommer det mig, at der var enkelte Ting, som vi fra vor Side maa anholde. De Herrere fra den Side have altid Lyst til at sætte os paa Anklagebænken og anklage baade den ene og den anden; det kunde være godt for en Gangs Skyld at analysere de Udtalelser, der paa denne Maade komme frem. Det ærede Medlem har efter mine Begreber ikke saa lidt til fælles med en Vulkan. Det bryder og gærer under Overfladen hos det ærede Medlem, og der kommer af og til Udbrud; han ligner en Vulkan, der til Tider sender de ædlere, hvidglødende Lavamasser op af Krateret og til andre Tider vælter svovlagtige, dyndede og mudrede Stoffer ud over Kraterets Side. Det forekommer mig, at det undertiden er Begejstringsudbrud, der stige ud fra det ærede Medlems Indre, men undertiden er